

Jelgavas VĒSTNESIS

CETURTDIENA, 2018. GADA 7. JŪNIJS NR.23 (563)

BEZMAKSAS

ISSN 1691-4201

VAIRĀK: www.jelgavasvestnesis.lv

 /jelgavasvestnesis/

 /Jelgavasvestnesis

 @Vestnesis /jvestnesis

ŠIS NEDĒLAS NOGALES LIELĀKAIS NOTIKUMS:

Starptautiskais
smilšu skulptūru festivāls;
tā tēma – «Dzīvnieku pasaule».

www.jelgavasvestnesis.lv

Seko
līdzi
fotogalerijās
un video!

«Reformas ieguvums – diabēta pacientu mācību kabinets»

Gunta Arnīte, SIA «Jelgavas poliklinika» valdes locekle:

«Līdz ar reformas ieviešanu Jelgavas poliklinikā nodrošināts diabēta pacientu apmācību kabinets, kas mūsu iestādē kādreiz jau ir bijis. Par šādu pakalpojumu paši jau vairākkārt bijām domājuši – bieži vien cilvēks, kuram atklāj cukura diabētu, līdz galam nesaprot, kādas pārmaiņas tas ievieš viņa dzīvē. Kā ierasts, ārsti īsi paskaidro vadlīnijas un ierobežojumus, tomēr, kā rāda pieredze, bieži vien ārsta pieņemšanas laiks ierobežo iespēju izrunāt nianse. Turpretim diabēta kabinetā vienam pacientam medīkis velta 40–50 minūtes, gan praktiski palīdzot un mācot, kā jāmaina ēšanas paradumi, kā jāveic procedūras, kā rīkoties krīzes gadījumā un citas nianses, gan atbalsta morāli, runājot par jaunatklāto diagnozi.

Šobrīd diabēta pacientu kabinets poliklinikā, tāpat kā Zemgales Veselības centrā, strādā pusslodzi. Gadā valsts dotē 100 pacientu, kam atklāts cukura diabēts, pieņemšanu. Jau šobrīd redzam, ka pieprasījums pēc konsultācijām

ir – februārī kabinetu apmeklēja 15 pacienti, martā – jau 19, bet aprīli – 22. Būtiski, ka iespēju saņemt konsultāciju izmanto ne vien pilsētnieki, bet arī pacienti no reģioniem, kur šāds kabinets nav pieejams.

Jāsecina, ka līdz šim reforma kopumā mūsu iestādei nākusi grūti. Poliklinikai šogad nav atsevišķa valsts finansējuma darbinieku darba samaksas nodrošināšanai – algu pieaugums noticis, pateicoties Ministru kabineta noteikumu grozījumiem par zemākās mēnešalgas paaugstināšanu, kā arī palielinātajiem tarifiem valsts apmaksātajiem veselības aprūpes pakalpojumiem. Proti, ārstiem darba samaksa pieauga, jo palielinājās tarifs, un viņi saņem procentus no padarītā. Bet mājas vairs nesaņem piemaksas – viņu algas pieaugusi vai sarukusi, balstoties uz dažādiem kritērijiem, piemēram, sertifikācija, darba stāžs, slodze. Pieaugums viennozīmīgi ir nepietiekams un nespēj konkurēt ar privāto sektoru. Ja par piemēru nemam sertificētu kirurgijas māsu, poliklinikā viņa

var nopelnīt no 650 līdz 700 eiro pirms nodokļu nomaksas, bet pri-vātajā sektorā alga būtu ap 1500 eiro *uz papīra*. Iespējams, slimnīcas māsām vēl ir iespēja nopelnīt vairāk, strādājot virsstundas vai nakts dežūras, bet mūsu iestādes darbiniekiem tādas iespējas nav, jo strādājam tikai noteiktu darba laiku. Domāju, ka šāda prakse veselības reformas kontekstā ir nepieņemama, jo, lai, piemēram, māsa nopelnītu normālu mēnešalgū, kas ir ap 1000 euro, jāstrādā vismaz divās darbavietās. Rezultātā darbinieks izdeg, un tas nav risinājums.

Šis nepietiekamā atalgojuma jautājums tiešā veidā skar arī rindu jautājumu, jo nav jau speciālistu, kuri gribētu strādāt valsts sektorā. Runa pat nav par kvo-tām, jo tās ir pietiekami daudz un dažkārt pat netiek pārstrādātas,

problēma ir speciālistu pieejamība un darba laikā – cilvēki strādā tikai dažas reizes nedēļā vai retāk, pieņemot gan kā valsts apmaksāti, gan kā maksas speciālisti. Piemēram, endokrinologs Ingvars Rasa poliklinikā pieņem divas reizes nedēļā – no pulksten 10 līdz 17 viņš strādā kā valsts apmaksāts speciālists, bet stundu dienā pie-ņem par maksu. Gaidīšanas laiks pie viņa ir ap 110 dienu. Mēs nevarām piespiest strādāt tikai valsts sektorā, jo jebkurā brīdi speciālists var atteikties strādāt vispār. Tāpat rindu jautājumā ļoti būtiska ir konkrētā ārstniecības persona, jo bieži vien pie viena un tā paša profila speciālistiem rindu ilgums var atšķirties par mēnesi. Iespējams, līdz ar jūtamām tarifa izmaiņām situācija varētu mainīties, tomēr šobrīd acīmredzama virzība nav notikusi.»